

[Lowzow.]

Det væsentlige i lovforslaget, sagde ministeren, bør træde i kraft sammen med miljøloven. Her må jeg være en lille smule mere nervøs, end jeg var i mit første indlæg. Jeg mener, at der her netop må være et af de steder, hvor ministerens bemyndigelser kan udnyttes til at give en rimelig afviklingsperiode med dispensationer for dem, der allerede har indgået kontraktlige forhold om køb af varer, som det kan blive bekosteligt og meget besværligt at få ændret.

Endelig vil jeg gerne sige, at jeg fattede og har lagt mig stærkt på sinde, at ministeren var positiv over for spørgsmålet om sprogetiketter, idet ministeren mente, det kunne administreres på andre måder. Dog blev der talt om spansk og portugisisk. Jeg tror, ministeren har været en lille smule uopmærksom, da jeg fremlagde det, for jeg talte om, at man kunne bruge nordisk og engelsk og tysk. Jeg mener, der er en væsensforskel på dette, men jeg har bemærket mig det positive i ministerens udtalelser på dette punkt og vil meget gerne fastholde det.

Niels Jørgen Nielsen: Fru Dagmar Andreasen var i sit første indlæg inde på den i øjeblikket løbende pressekampagne, for ikke at sige pressehetz. Der er visse importører, der synes at være meget fortørnede over, at de ikke kan få lov til at indføre levnedsmidler, som ikke opfylder de krav med hensyn til sundhedsrisiko, vi forlanger i dette land. Det er jo det, der er tilfældet. Det er på grund af al den lovgivning og alle de bekendtgørelser, der er vedtaget. At man så prøver på at køre denne hetz, som om det er af hensyn til forbrugerne, ja, det kender vi så udmærket. Jeg hørte så galt en storimportør udtale, at man ikke kunne få ordentligt smør på dansk bord, nu var der ellers en mulighed. Hvad var det for ordentligt smør? Det var usaltet fransk smør. Det er da muligt, at der er nogle, der foretrækker det, men at betragte det som en særlig kvalitet i forhold til dansk smør, turde være noget vildledende.

Nu er vi jo blevet medlemmer af EF, og når indkøringsperioden er overstået, bliver der, som hr. Johan Philipsen var inde på, et større udvalg for forbrugerne, og det vil alle hilse med tilfredshed. Men vi må gøre os

klart, at når først indkøringsperioden er ovre, vil de bestemmelser, som er vedtaget i EF på disse områder, være gældende også for dansk import af levnedsmidler. Så vil der ikke være noget med, at man kan sige: ja men disse levnedsmidler opfylder ikke de nationale krav. Hvis de opfylder EFs, er der fri adgang. Det bliver de forhold, der bliver gældende, og det er rigtigt, at det ikke kan være anderledes. Men så kommer vi til at stå over for det problem: kan vi så stille større krav til de hjemmeproducerede varer end dem, EF stiller i EF-landene, hvis varer vi er pligtige til at give fri adgang?

Fru Dagmar Andreasen var inde på det biodynamiske og mente, at det skulle man have lov til. Må jeg sige til fru Dagmar Andreasen, at jeg deler det synspunkt, at der er ikke så lidt religion i det, og jeg vil gøre opmærksom på, at man også kan vildlede i religiøse spørgsmål. Det synes jeg nok vi i nogen grad har været ude for her.

Hr. Vivike kom med nogle stærke ord som „himlen bevare os mod at få administrationen under landbrugsministeriet“. Det var stærke ord uden nogen som helst begrundelse. Jeg vil gerne spørge hr. Vivike: kan et folketingsmedlem i virkeligheden tillade sig en så nedsættende bemærkning om dansk embedsadministration? Jeg ved udmærket, at fra denne talerstol kan man tillade sig at sige det forfærdeligste, uden at det får nogen som helst juridiske følger — måske lidt for rigeligt. Men der må da være en moralsk standard også for folketingsmedlemmer. Kan man slynge en sådan påstand ud? Har hr. Vivike oplysninger, der bekræfter, at der skulle være så skrækkelig en administration under et af ministerierne?

Må jeg dernæst sige, at ministeren gik meget let uden om dette med bemyndigelserne, og det forstår man for så vidt godt. Hr. Lowzow sagde, at selvfølgelig skal der være mulighed for det. Jeg vil nævne et eksempel på bemyndigelser for ligestem at give indtryk af, hvordan det forholder sig. Det er bemyndigelsen til ministeren til at bestemme, hvornår loven skal træde i kraft. Det er i hvert fald ikke noget, der skal ændres hen ad vejen, og derfor synes jeg ikke rigtig om begrundelsen. Det føles som lidt arrogant, når det går igennem mange af disse bemyndigelsesparagraffer, at det er noget, ministeren ordner. Ministeren siger, at det